

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. ožujka 2014. uputio Finanzgericht Berlin-Brandenburg
(Njemačka) – TMK Europe GmbH protiv Hauptzollamta Frankfurt (Oder)**

(Predmet C-143/14)

(2014/C 235/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TMK Europe GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Prethodna pitanja

Je li nevaljana Uredba Vijeća (EZ) br. 2320/97⁽¹⁾ od 17. studenoga 1997. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili nelegiranog čelika koje su porijeklom iz Mađarske, Poljske, Rusije, Češke Republike, Slovačke Republike i Rumunjske, kojom se ukida Uredba Vijeća (EEZ) br. 1189/93 i obustavlja postupak koji se odnosi na takav uvoz koji je porijeklom iz Republike Hrvatske, zbog toga što je Komisija, pogrešno protumačivši pretpostavke utvrđivanja štete koje se nalaze u čl. 3. st. 7. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96⁽²⁾ od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja nečlanica Europske zajednice, smatrala da takva (šteta) postoji, a da pritom nije uzela u obzir da je Komisija neobjavljeni Odluku od 25. studenoga 1994. (predmet IV/35.304) kojom se otvara postupak ispitivanja mogućih praksi u vezi s nelegiranim čeličnim cijevima koje bi bile protivne tržišnom natjecanju i eventualno čl. 53. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. i čl. 81. UEZ-a, sastavila na temelju, među ostalim, Prve uredbe o provedbi članaka 81. EZ-a i 82. EZ-a koja se temelji na čl. 14. st. 3. Uredbe Vijeća br. 17. od 6. veljače 1962.?

⁽¹⁾ SL L 322, str. 1.

⁽²⁾ SL L 56, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. ožujka 2014. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Savezna Republika Njemačka protiv Nordzucker AG**

(Predmet C-148/14)

(2014/C 235/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka

Tuženik: Nordzucker AG

Druga stranka u postupku: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Prethodna pitanja

Treba li članak 16. stavak 3. Direktive 2003/87/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da se kazna zbog prekoračenja emisija mora izreći i u slučaju kada je operator do 30. travnja relevantne godine predao određeni broj emisijskih jedinica koji odgovara ukupnim emisijama navedenim od strane operatora u izvješću o emisijama postrojenja u prethodnoj godini koje je verifikator ocijenio zadovoljavajućim, no nadležno tijelo nakon 30. travnja utvrdi da je u verificiranom izvješću o emisijama pogrešno navedena preniska ukupna količina emisija, izvješće bude ispravljeno i operator preda dodatne emisijske jedinice u dodatnom roku?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, str. 32.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. travnja 2014. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Ralph Prankl**

(Predmet C-175/14)

(2014/C 235/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Ralph Prankl

Druga stranka u postupku: Bundesfinanzgericht

Prethodno pitanje

Treba li članak 7. stavke 1. i 2. te članak 9. stavak 1. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama, te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda ⁽¹⁾, u verziji prema Direktivi Vijeća 92/108/EEZ ⁽²⁾ od 14. prosinca 1992., tumačiti na način da se te odredbe protiv nacionalnim propisima prema kojima se i u tranzitnoj državi članici može naplatiti trošarina (porez na duhan) za proizvode koji podliježu trošarinama (cigarete), koji su u (prvoj) državi članici poreznopravno pušteni u slobodan promet te su se bez uporabe priloženog dokumenta prema članku 7. stavku 4. navedene direktive preko jedne ili više država članica (tranzitnih država članica) kopnenim putem prevozili u drugu državu članicu (državu članicu odredišta) kako bi ih se prodalo u državi odredišta?

⁽¹⁾ SL L 76, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 92/108/EEZ od 14. prosinca 1992. izmjeni Direktive 92/12/EEZ općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama, te o posjedovanju, kretanju i praćenju takvih proizvoda i izmjeni Direktive 92/81/EEZ; SL L 390, str. 124.